

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

12 FÉVRIER 1958.

PROJET DE LOI

tendant à octroyer le bénéfice de soins médicaux et pharmaceutiques gratuits aux titulaires de la carte du feu.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA DÉFENSE NATIONALE (1)

PAR M. NAMECHE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Monsieur le Ministre expose succinctement à la Commission l'économie générale du projet qui a été adopté à l'unanimité par les membres du Sénat.

Il prévoit deux limitations.

D'abord, l'octroi de la gratuité des soins médicaux et pharmaceutiques est limité aux anciens combattants de la guerre 1914-1918, titulaires de la carte du feu ou d'une attestation délivrée par M. le Ministre de la Défense Nationale dans les conditions fixées par l'article premier, alinéa 2, pour autant qu'ils en ont fait la demande et qu'ils ne jouissent pas d'une pension d'invalidité de la guerre 1914-1918.

Il y a une seconde limitation qui porte sur l'objet pour lequel la gratuité de soins est accordée.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Joris.

A. — Membres : MM. Brasseur, Bruyninx, Mme de Moor-Van Sina, MM. Dewulf, Goffin, Jaminet, Lefèvre (Théodore), Mertens, Moyersoen, Van Goey, Verboven. — Deconinck, De Groote, De-jardin, Gelders, Mme Groesser-Schroyens, MM. Juste, Namèche, Sercu, Van Eynde, Vercauteren. — De Gent, Destenay.

B. — Membres suppléants : MM. Charpentier, Deschepper, Gendebien, Goetghebeur, Saint-Remy, Tanghe. — Boutet, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cudell, Van Winghe, Wostyn. — Demuyter.

Voir :

851 (1957-1958) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

12 FEBRUARI 1958.

WETSONTWERP

tot verlening van kosteloze geneeskundige en pharmaceutische verzorging aan houders van de vuurkaart.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
LANDSVERDEDIGING (1). UITGEBRACHT

DOOR DE HEER NAMECHE.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Minister geeft aan de Commissie een korte uiteenzetting over de algemene strekking van het ontwerp, dat door de Senaat met algemene stemmen werd aangenomen.

Het bevat twee beperkingen.

In de eerste plaats wordt het verlenen van kosteloze medische en farmaceutische verzorging beperkt tot de oudstrijders van de oorlog van 1914-1918 die houder zijn van de vuurkaart of van een door de Minister van Landsverdediging onder de in het eerste artikel, lid 2, bepaalde voorwaarden afgegeven attest, voor zover zij het hebben aangevraagd en voor zover zij geen pensioen genieten als invalide van de oorlog van 1914-1918.

Een tweede beperking heeft betrekking op de gevallen waarin kosteloze verzorging wordt verstrekt.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Joris.

A. — Leden : de heren Brasseur, Bruyninx, Mevr. de Moor-Van Sina, de heren Dewulf, Goffin, Jaminet, Lefèvre (Théodore), Mertens, Moyersoen, Van Goey, Verboven. — Deconinck, De Groote, De-jardin, Gelders, Mevr. Groesser-Schroyens, de heren Juste, Namèche, Sercu, Van Eynde, Vercauteren. — De Gent, Destenay.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren Charpentier, Deschepper, Gendebien, Goetghebeur, Saint-Remy, Tanghe. — Boutet, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Cudell, Van Winghe, Wostyn. — Demuyter.

Zie :

851 (1957-1958) :

— N° 1 : Ontwerp door de Senaat overgezonden.

La gratuité est limitée au traitement des seules maladies à l'exclusion des dommages physiques résultant d'accidents. De même sont exclus de la gratuité, les soins nécessités par les maladies tombant sous l'application de la législation relative aux maladies professionnelles. Enfin est exclu également l'octroi d'appareils de prothèse. Ces limitations sont justifiées. Il ne faut pas accorder les avantages en question aux personnes qui ne le demandent pas ou à ceux qui en bénéficient déjà à un autre titre; il ne faut pas les accorder non plus pour des accidents survenus et qui sont sans le moindre rapport avec les services militaires prestés en 1914-1918, ni pour des maladies indemnisées par application de la législation relative aux maladies professionnelles.

Enfin, l'octroi d'appareils de prothèse constituerait une charge trop lourde pour le Trésor.

L'incidence financière du présent projet est estimée à 80 millions par an.

Un crédit spécial sera inscrit au budget ordinaire du Département de la Défense Nationale aussitôt que la loi entrera en vigueur. De cette façon, à chaque période des années à venir, il sera possible de connaître le montant déboursé en faveur de cette catégorie d'ayants droit civils.

Enfin, le Ministre déclare qu'il n'a pas paru nécessaire de limiter dans le temps les demandes d'octroi de soins médicaux.

Il s'agit d'une marque de sollicitude et de reconnaissance du Gouvernement à l'égard des anciens combattants de la guerre 1914-1918 titulaires de la carte du feu et ne bénéficiant pas d'une pension à titre d'invalidé de guerre 1914-1918.

Il est à supposer que cette législation restera d'application aussi longtemps qu'il y aura des croix du feu en vie ou qu'ils feront la demande d'obtention de soins médicaux et pharmaceutiques.

Enfin, imposer une date limite équivaut à la certitude de nouvelles revendications après la date fixée, ce qui semble peu opportun.

Un membre souhaite des explications sur la portée exacte de l'article 3 et demande pourquoi l'entrée en vigueur de la loi sera, en ce qui concerne les soins nécessitant une hospitalisation, subordonnée à la décision royale.

Le Ministre répond que la capacité hospitalière actuelle des hôpitaux militaires est insuffisante pour y permettre l'entrée des bénéficiaires des dispositions actuellement en discussion.

Un membre demande quelle sera la situation des anciens combattants réunissant les qualités pour l'obtention de la carte du feu, mais qui ne l'ont pas sollicitée.

Le Ministre signale qu'ils peuvent s'adresser au Département de la Défense Nationale et faire reconnaître leurs qualités. Si les conditions sont remplies, une attestation sera délivrée permettant aux détenteurs de bénéficier des avantages du présent projet de loi.

Un membre plaide en faveur d'une application plus souple du projet en vue de garantir le libre choix du médecin; il fait état des difficultés que devront surmonter les bénéficiaires domiciliés dans les communes rurales situées parfois à longue distance d'un service médical de garnison ou du domicile d'un médecin agréé d'une brigade de gendarmerie. Il demande en outre s'il ne serait pas souhaitable de prévoir le remboursement des frais de déplacement imposés aux bénéficiaires.

Le Ministre déclare qu'un contrôle régulier doit être possible; c'est la raison pour laquelle le projet dispose que les soins médicaux et pharmaceutiques sont dispensés exclusivement par le Service de Santé militaire, c'est-à-dire qu'en fait les ayants droit pourront indifféremment s'adresser à

De kostenlosheid geldt alleen voor de behandeling van ziekten, met uitzondering van lichamelijke schade uit ongevallen. Is eveneens uitgesloten, de verzorging van ziekten die onder de toepassing van de wetgeving op de beroepsziekten vallen. En ten slotte worden ook geen kunstledematen verstrekt. Deze beperkingen zijn verantwoord. Het genot van deze regeling moet niet worden verleend aan personen die er niet om verzoeken en ook niet aan hen die ze reeds om andere redenen ontvangen; zij moeten evenmin worden toegekend voor ongevallen die niets te maken hebben met de militaire diensten, gepresteerd in 1914-1918, noch voor ziekten waarvoor reeds krachtens de wetgeving op de beroepsziekten vergoedingen worden uitgekeerd.

Het verstrekken van kunstledematen, ten slotte, zou een te zware last leggen op de Schatkist.

De financiële terugslag van het onderhavige ontwerp wordt op 80 miljoen 's jaars geraamd.

Zodra de wet in werking treedt zal een speciaal krediet uitgetrokken worden op de begroting van Landsverdediging. Aldus zal men elk jaar kunnen nagaan welk bedrag uitgegeven werd ten gunste van deze categorie van burgerlijke rechthebbenden.

Tenslotte verklaarde de Minister dat het niet nodig geacht werd, een tijdsgrens te bepalen voor het aanvragen van geneeskundige verzorging.

Het gaat hier om een blijk van erkentelijkheid vanwege de Regering ten opzichte van de oudstrijders van de oorlog van 1914-1918, die houder zijn van de vuurkaart en geen invaliditeitspensioen van de oorlog van 1914-1918 genieten.

Verwacht wordt dat deze wetgeving van kracht zal blijven zolang er vuurkruisers in leven zijn en zij aanvragen tot het bekomen van kosteloze geneeskundige en farmaceutische verzorging indienen.

Het stellen van een tijdsgrens zou aanleiding geven tot nieuwe eisen na het verstrijken van de uiterste termijn, en zulks is niet gewenst.

Een lid verzocht om een nadere verklaring omtrent de juiste betekenis van artikel 3: hij wenste te weten waarom de inwerkingtreding van de wet door de Koning zal worden bepaald wat betreft de verzorging die met opnemings in een ziekenhuis gepaard gaat.

De Minister antwoordde dat de huidige verplegingsmogelijkheden van de militaire hospitalen ontoereikend zijn om de opnemings van de bij dit ontwerp bedoelde personen mogelijk te maken.

Een lid vroeg welke de toestand zal zijn van de oudstrijders die de voorwaarden vervullen om de vuurkaart te ontvangen maar daartoe geen aanvraag hebben ingediend.

De Minister wijst erop dat zij zich tot het departement van Landsverdediging kunnen wenden om hun rechten te doen erkennen. Indien de voorwaarden vervuld zijn, zal hun een getuigschrift worden afgegeven waarmee zij aanspraak kunnen maken op het genot van onderhavig wetsontwerp.

Een lid spreekt zich uit ten gunste van een soepeler toepassing van het ontwerp om de vrije keuze van de geneesheer te verzekeren; hij beweert dat het voor rechthebbenden die op het platteland wonen, moeilijk zal zijn zich naar een garnizoensstad of naar de erkende geneesheer van een Rijkswachtbrigade te begeven; hij vraagt bovendien of terugbetaling van de reiskosten niet wenselijk zou zijn.

De Minister verklaart dat een geregelde controle noodzakelijk is en dat daarom in het ontwerp wordt bepaald dat de geneeskundige en farmaceutische verzorging uitsluitend door de militaire gezondheidsdienst zal worden verstrekt, dat wil zeggen dat de betrokkenen een beroep

l'un des 450 médecins militaires et des 615 médecins civils agréés.

Ces 1.065 médecins sont dispersés dans le pays entier.

Les déplacements imposés aux bénéficiaires seront donc peu importants.

Il fait encore remarquer que ces médecins se déplacent au domicile des malades.

En ce qui concerne les frais de déplacement, le Ministre fait remarquer que les ayants droit bénéficient d'une réduction de 75 % sur les prix des transports en commun.

Le Ministre déclare qu'il ne peut, pour ces différentes raisons, accepter les modifications souhaitées par l'honorable membre.

Le projet de loi a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

L. NAMECHE.

Le Président a.i.,

A. SERCU.

kunnen doen op een van de 450 militaire en de 615 erkende burgerlijke geneesheren.

Deze 1.065 geneesheren zijn over heel het land verspreid.

De verplaatsingen van de rechthebbenden zullen dus zelden voorkomen.

Bovendien moet worden opgemerkt dat de geneesheren zich naar de woonplaats van de zieken mogen begeven.

Wat de reiskosten betreft, merkt de Minister op dat de rechthebbenden aanspraak kunnen maken op een vermindering van 75 % op de tarieven der gemeenschappelijke vervoermiddelen.

Om al deze redenen kan de Minister de door het lid voorgestelde wijzigingen niet aanvaarden.

Het wetsontwerp werd eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

L. NAMECHE.

De Voorzitter a.i.,

A. SERCU.